

19/11

Den svenske chefen för FN-truppen

har utsatts för kritik på grund av nazistiska sympatier för omkring tjugu år sedan. Han var då några och tjugu år; han själv och hans kolleger förklarar att dessa förvilleelser sedan dess är helt övergivna. Det finns ingen anledning att inte anse "brottet" preskriberat. Att misstänkliggöra fullvuxet folk, nazister eller kommunister, för ungdomsåsikter, hysta årtionden tillbaka, är förföljelse i den demokratiska renlärihetens namn.

Olympiska spelen

Det ryska folkmordet i Ungern har i en rad länder lett till omprövning av frågan om deltagande i de olympiska spelen i Melbourne, som börjar om några dagar. Endast i Holland och Spanien synes man emellertid ha återtagit beslutet att vara med; i Norge har efter debatt ett sådant beslut upprätt hållits; i Schweiz beslöt man för någon vecka sedan att vägra medverkan, men har sedermera återtagit detta beslut, och Schweiz kommer alltså att delta. Även i Sverige har frågan berörts i några tidningar, och säkerligen har många människor kommit att se olympiska tävlingar i ryskt sällskap som något olustigt eller förnedrande. Enligt vår mening ligger det mycket i den synpunkten. Det kan inte sägas att idrott står helt vid sidan av politiken. Ofta har idrottstävlingar använts som politisk propaganda; det förnämsta exemplet är de olympiska spelen i Berlin år 1936. Bland många lyckades nazisterna vid denna olympiad genom festligheter, bedrägligt tal om fred och internationellt samförstånd och genom en tillfällig uppmjukning av förföljelserna mot oliktankande och mot judar dölja det ohyggliga som försiggick bakom den flotta fasaden. Över huvud är dessa tävlingar genom hela sin art ägnade att samtidigt som de stimulerar enfaldig nationalism skapa illusioner om kamratskap

och likställighet som i någon mån överslutar tyranniets hårdhet och grymheter.

I närvarande läge, då de flesta nationer sedan länge beslutat att medverka, är emellertid en propaganda mot spelen meningslös, och en strid i denna sak är blott ägnad att i sin tur avleda uppmärksamheten från mera väsentliga opinionsyttringar. Härtill kommer andra, sekundära omständigheter. De olympiska spelen kan dock inte likställas med de mer eller mindre officiella besök statschefer, riksdagsdelegationer och yrkesgrupper emellan som efter de senaste ryska blodsdåden ter sig ännu förhatligare än förr. Vid de olympiska spelen är det fråga om tävlan mellan enskilda människor som utvalts på grund av sin skicklighet i olika slag av idrott. Hatet mot den ryska regimen och dess ledande män bör inte förleda till hets mot ryssarna över huvud, till hets mot människor som i många fall är lika förtryckta och lika skrämde som människorna inom de folk som hålls under ryskt välde. En så ytterligtgående reaktion som avskrivande av dessa redan arrangerade tävlingar ter sig också överdriven därför att de flesta människor inom demokratierna redan innan vad som nu skett bör ha haft klart för sig hur det ryska systemet i sitt förtryck, sin aggressivitet och sin totala brutalitet är beskaffat.